

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Oboer/18/2018
Identifikačné číslo spisu: 7611204890
Dátum vydania rozhodnutia: 14.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7611204890.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej INKASO Pohľadávok, spol. s r. o., so sídlom Hronského 2712, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 36 039 039, proti povinnému R. C., nar. XX. Z. XXXX, s registrovaným pobytom v meste J. F. R., o vymoženie 82,98 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 11Er/202/2011, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 12CoE/507/2016-43 z 30. decembra 2016, takto

rozhodol:

I. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a .

II. Povinná m á voči oprávnenej n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 12CoE/507/2016-43 z 30. decembra 2016 (na odvolanie oprávnenej) potvrdil uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvej inštancie“) č. k. 11Er/202/2011-32 zo dňa 5. mája 2016, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom v čase rozhodovania súdu prvej inštancie.

2. Uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, ktoré podala na poštovú prepravu v zákonom stanovenej lehote dňa 18. apríla 2017. Podanie dovolania oprávnená (ďalej aj „dovolatelka“) odôvodnila tým, že napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá ešte nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej aj „CSP“). Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil a rozhodol o pokračovaní v exekúcii vedenej na súde prvej inštancie. Oprávnená súčasne podala návrh na odklad právoplatnosti napadnutého rozhodnutia podľa § 444 ods. 2 CSP, pričom za dôvody hodné osobitného zreteľa považovala nemožnosť navrátenia do pôvodného stavu podľa § 61 Exekučného poriadku.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka exekučného konania, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a v mene ktorej koná zamestnanec s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), po preskúmaní veci bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie oprávnenej je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

4. Na stručné odôvodnenie rozhodnutia (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza, že otázkou prípustnosti dovolania podaného za účinnosti Civilného sporového poriadku (po 1. júli 2016) v exekučných veciach, v ktorých výška vymáhanej istiny neprevyšovala desaťnásobok minimálnej mzdy, platnej ku dňu začatia exekučného konania, sa tunajší súd už zaoberal, a to aspoň v piatich prípadoch v obdobnej veci, v ktorej tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľky. Ako príklad možno uviesť konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 1Oboer/9/2017, 1Oboer/11/2017, 1Oboer/12/2017, 1Oboer/16/2017 a 1Oboer/19/2017. Aj v predmetnom dovolacom konaní smeruje dovolanie oprávnenej proti potvrdzujúcemu výroku odvolacieho súdu o peňažnom plnení (istine 82,98 eur bez príslušenstva), ktoré zjavne neprevyšuje ani výšku minimálnej mzdy, ktorá v čase začatia exekučného konania (7. apríla 2011) predstavovala sumu 317,- eur mesačne (§ 1 písm. a/ nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 408/2010 Z. z., ktorým sa ustanovovala suma minimálnej mzdy na rok 2011). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané vo vyššie uvedených konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody neuvádza (§ 452 ods. 1 CSP).

5. Dovolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, so zreteľom na vyššie uvedené, dovolanie oprávnenej podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania. Vzhľadom na odmietnutie dovolania nepovažoval dovolací súd za účelné rozhodovať o odklade právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

6. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3, veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania povinnej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

7. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.